## תלמודו בידו

**קידושין** **דף ו עמוד א**

**א] אלו לשונות מועילות לקידושין, ואלו לשונות הן ספק ?**

**ב] איזו היא השפחה שהכתוב קורא לה "שפחה נחרפת לאיש" ?**

**ג] האומר לאשה "הרי את חרופתי", האם מועיל לקידושין ?**

**ד] היה מדבר עם אשה על עסקי קידושיה ונתן לה כסף סתם, האם היא מקודשת ?**

**ה] מי רשאי לשמש דיין בהלכות גיטין וקידושין ?**

**א] מועילות**: הרי את אשתי, ארוסתי, קנויה לי, שלי, ברשותי, זקוקה לי, לקוחתי.
**ספק**: הרי את מיוחדת לי, מיועדת לי, עזרתי, נגדתי, צלעתי, סגורתי, תחתי, תפושתי.
ודוקא אם היו מדברים על עסקי קידושיה קודם שאמר לה לשונות אלו.
אלא שיש להסתפק שמא נתכוון בלשון זו שתבוא לעשות לו מלאכה.
לא עסקו בקידושיה, אינה מקודשת. שבודאי לא הבינה שנתכוון לקדשה.

**ב] ר' ישמעאל:** שפחה כנענית שמיוחדת לעבד עברי [אך אין קידושין תופסים בה].
**ר' עקיבא:** חציה שפחה וחציה בת חורין, שצד חירות שבה מקודשת לעבד עברי.

**ג] ביהודה**: מועיל לקידושין, שכן ביהודה קוראים לארוסה "חרופה".
**שאר ארצות:** לסובר ששפחה חרופה היא חציה בת חורין, חרופה היא לשון קידושין.
לסובר שזו <u>שפחה כנענית</u>, "חרופה" אינה לשון קידושין אלא מלשון מיוחדת.

**ד] ר' יהודה:** אינה מקודשת, מפני שצריך לפרש בעת הנתינה שדעתו לקידושין.
**ר' יוסי:** מקודשת, שמסתמא נתן לשם קידושין ואף היא קבלתם לכך. וכן הלכה.
**לרבי** [ורב יהודה]: דוקא אם בעת הנתינה עסקו בענין הקידושין עצמם.
**לר"א בר' שמעון:** אפילו אם עכשיו מדברים בעניני זיווגם והנדוניא.

**ה]** היודע ההלכות השכיחות בגיטין וקידושין, כולל הדין "מדבר עמה ונתן לה סתם".


הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו